

USA- og NATO-motstander Frode Bygdnes slår til igjen

FOTO: THEODOR HAUGEN/FORSVARET

Oppdatert: 21 timer siden

Du leser nå en meningsartikkel. Den uttrykker skribentens mening.

Skrevet av: Arild H. Gjerde.

Under overskrifta «Det farlige Arktis» i Harstad Tidende 11. desember er Rødt sin frontfigur i Harstad, Frode Bygdnes, igjen frempå med advarsler om den fare NATO med USA i spissen representerer på Nordpolen og sørover – det vil si via Finnmark til øst for «Lyngenlinja», som undertegnede aldri hadde hørt om, men det er nok min egen feil.

Men la meg få sitere en nøytral instans som Store norske leksikon:

«Lyngenlinjen var et defensivt [tysk] forsvarsverk etablert i et område med en geografi og topografi som var velegnet for å hindre de sovjetiske styrkene i å forflytte seg lenger sør. Den inngikk i en forsvarslinje mellom Lyngen i Troms og Kilpisjärvi i Finland, og var i bruk vinteren 1944–1945. I Norge gikk linjen i et område som omfattet Signaldalen, Ottertind og Storfjorden; fra grensen mot Finland i øst til bunnen av Lyngenfjorden i vest.»

De forannevnte stedsnavn anses selvsagt lettest identifiserbare for lokalkjente, mens et detaljert kart anses nødvendig for oss andre.

Videre siteres fra Store norske leksikon:

«Røde armé stanset sin fremrykking i Finnmark ved Tanaelva, og Lyngenlinjen ble derfor aldri satt på prøve. Etter andre verdenskrig overtok det norske forsvaret dette forsvarsverket. Tanken var den samme: Å stanse en eventuell sovjetisk fremrykking her, etter å ha oppgitt Finnmark. En første plan, vedtatt i 1951, om å bygge flere fort i samme område, ble skrinlagt. Forsvaret bygde likevel på Lyngenlinjen med nye anlegg, særlig i Skibotndalen. Videre utbygging av en forsvarslinje i dette området ble vedtatt så sent som i 1981, og iverksatt i form av Frøylinjen.» (Som jeg heller ikke har kjent direkte til).

Bygdnes kunne generelt ha vært pedagogisk (han har jo lærerbakgrunn) og forklart nærmere for oss enkle HT-lesere hva så vel Lyngen – som Frøylinjen sto, og står, for. Nå virker det omtrent som om han utelukkende henvender seg til forsvarsfolk og –politikere som ikke har noen som helst tilknytning til Rødt eller til kommunisme i det hele tatt. Dermed blir det total skivebom for harstadpolitikeren, som sitter i fylkestinget (ennå for Troms og Finnmark fylkeskommune), og dessuten har påtatt seg en uoffisiell birolle som forsvarsanalytiker for det nordligste Norge.

Skal vi kalle hans faglige utlegning for «Frodelinjen»? Denne linjen synes imidlertid å se helt bort fra arvtakeren til sovjetkommunismen, nemlig Putin-politikken, og dennes verbale angrep (og heldigvis ikke noe verre – hittil!) på vårt land og våre forsvarsallierte.

Det er ikke Arktis som er farlig for folk flest i Nord-Norge og Norge generelt, men partiet Rødt, med Frode Bygdnes i front (og vi som trodde at Rød Front var «død og begravet» for 50 år siden!) som innbilt fredsdue. Dette på bekostning av en troverdig og betryggende forsvars- og sikkerhetspolitikk her nordom Polarsirkelen og i resten av vårt langstrakte land. Et sådant offer kan verken vi eller våre etterkommere leve med – bokstavelig talt. Så la oss i trygg forvissning om de forannevnte forsikringer gå inn i 2024, med «nye» Finnmark og ditto Troms fylke!

SVAR, 18.12.2023:

Nei til USA sin aggresjon

Jeg hadde forventet at Arild H. Gjerde med sin bakgrunn ville analysere militærpolitikken vår. I stedet forsøker han å analysere personen Bygdnes. La oss slå fast at jeg hverken har den råskapen eller den evnen til grusomme handlinger som USA-imperialismen har vist rundt om i verden. Så ser vi at USA-imperialismen møter motstand. Særlig i støtten til Israels folkemord mot palestinerne, har USA isolert seg.

Rart var det at Gjerde må slå opp om Lyngelinja. Vår generasjon kjenner til opprinnelsen av linja, ikke minst med filmen «Den 12. mann». Terrenget i Storfjord gir gode forsvarsstillinger. Men i etterkrigstida lovet Gerhardsen vår nabo i øst at vi ikke skulle ha utenlandske soldater øst for denne. Vi skulle ikke provosere Russland, den gang Sovjetunionen. Det var viktig å gi forsikringer for at vårt medlemskap i NATO ikke skulle skjerpe motsetningene under den kalde krigen. Hvor viktig denne linja var, kommer fram i forbindelse med Mehamnulykka 11.mars 1982. Spekulasjonen var om et militært fly hadde skadet Widerøe-flyet så mye at det styrtet. Da var det svært viktig for norsk troverdighet at vi kunne si at ingen allierte fly hadde vært så langt øst. Nå har norsk forsvarspolitikkk gått bort fra denne avspenningspolitikken. Allierte styrker på land, på havet og i luften, invitert helt til grensa for å avskrekke. Det er å skjerpe motsetningene. Opprustningsspiralen øker faren for konflikt.

I disse dager har Norge fått forespørsel fra USA om å stille militær bistand i Rødehavet. Vi har ingen ting å gjøre der. Vi må si nei til å være USA sine leiesoldater. Jemen har sagt at bare skip med last til Israel blir angrepet. Dersom vi stiller med styrker for å beskytte Israels krigføring, og leverer våpen via Nammo til Israel, så hjelper det ikke hva utenriksministeren sier i FN. Vi blir vurdert på våre handlinger. De viser da at vi ikke er en fredsnasjon som er fortjent til å forvalte Fredsprisen. Tvert om, vi gjør oss til legale terrormål. Forsvaret vårt er i ferd med å dra oss inn i stormaktenes rivalisering. Det er farlig.

Frode Bygdnes